

v tako obilem številu, da je bila prostorna dvorana skoraj premajhna. Žal da nam primanjkuje prostora, da bi natanko o konferenci poročali. Hočemo le glavne sklepe podati, kateri so javnosti namenjeni.

Udeležili so se konference, kakor rečeno, zastopniki vseh sodnijskih okrajev, ki pridejo za nas v poštev. Nadalje so bile skoraj vse občine mariborskega okraja zastopane in to večidel po občinskih predstavnikih. V imenu vodstva „Štajerčeva“ napredne stranke je vodil konferenco in predsedoval urednik Karl Linhart. Le-ta je v daljšem govoru razjasnil položaj v posameznih volilnih okrajih. Z velikim zanimanjem so mu sledili poslušalci in govoru odobraval. Potem se je sprejel ednoglasno sledeči sklep:

„Štajerčeva“ napredna stranka postavi pri letošnjih državnoborskih volitvah za sedaj v volilnih okrajih 24, 25 in 26 lastne kandidate. Z ozirom na doslej nepojasneni politični položaj pa pooblašča konferenca zaupnikov strankarsko vodstvo v Ptuj, pod ugodnimi pogoji in po resnem političnem razmotirvanju tudi še v drugih volilnih okrajih „Štajerčeva“ kandidate postaviti. Isto tako pripuščila volilno parolo za ožje volitve popolnoma strankarskemu vodstvu.

Ta sklep je bil z velikim navdušenjem sprejet in se je potem pričel razgovor o kandidatih. Kakor omenjamo že zgoraj, bili so za sedaj sledeči kmetijski kandidati: Franc Girstmayr, veleposestnik v Leitersbergu za 24. okraj (Maribor, Sv. Lenart, Zgornja Radgona, Ljutomer); Ludvik Kresnik, posestnik v Črešnjevcu za 25. okraj (Maribor desni breg, Slov. Bistrica, Konjice); Josef Ornig, okrajni načelnik v Ptuj za 26. volilni okraj (Ptuj in Ormož). Z neverjetnim navdušenjem so izvolili zaupniki te kandidate, katerih imena pač jamčijo, da bodo v slučaju izvolitve ljudstvo zastopali.

Konferenca je izvolila potem za posamezne okraje volilne odbore in za posamezne občine zaupnike. Govorilo se je tudi še o drugih agitativnih zadevah.

Slovenski klerikalci so bili tako nesramni, da so poslali na zaupno konferenco par špijonoze, ki so hoteli vohuniti; gotovo so bili v ta namen plačani. Ali te vohune smo pravočasno zasledili in na zrak postavili. Sram naj bode klerikalce, ki hočejo že zdaj s takimi sleparsko-falotovskimi sredstvi nastopati.

Konferenca je bila jasni dokaz, da je vse ljudstvo z nesrečno politiko slovenskih poslancev nezadovoljno. In z veseljem gremo zdaj na delo, da si boljše kmetijske poslance izberemo!

Roblek v Žalcu hoče torej tudi zanaprej savijsko ljudstvo v državni zbornici „zastopati“. Mi sicer hmeljarju Robleku to privoščimo. Skoda je le Robleka, da hoče biti i zanaprej nekaj „paradešnik“ Spindlerja in vse „narodne stranke“. Kar se naše stranke tiče, ni izključeno, da postavimo proti Robleka lastnega naprednega kandidata.

Kajti mi in vsi štajerski kmetje sploh z Roblekom kot poslancem ne morejo biti zadovoljni. Mož je skrbel za prvaške uradnike in za narodno gonjo. To pa ni dovolj! Zato bode „Štajerčeva“ kmetška stranka glede Roblekovega volilnega okraja šele odločilne sklepe sprejela!

Volilni okraj število 24

Maribor (levi breg), Sv. Lenart, Zgornja Radgona, Ljutomer voli:

Franc Girstmayr

veleposestnik
Leitersberg.

Shod v sv. Kungoti.

Na velikonočni ponedeljek vršil se je v gostilni Mayer v Zgornji Kungoti prvi naš volilni shod. Vkljub temu, da je bilo le par dni za agitacijo prostih, prišlo je jako veliko volilcev. Najbolj zanimivo je bilo to, da so došli kmetje iz najrazličnejših občin v okolici. Kandidat Girstmayr žalibog ni imel prostega časa, da bi se shoda udeležil; zadržan je bil z drugimi opravki. Na shodu samem se je izvolilo za predsednika vrlega voditelja kmetov tamošnjih krajev, g. Reppnika. Glavni govor pa je imel urednik „Štajerca“ g. Karl Linhart. V več kot enournem govoru je ta na jedrnat in poljudni način raztolmačil vse slabosti in napake zločinske prvaške politike, ki je v občinah, družtvih, posojilnicah, okrajnih zastopih, v deželnem in državnem zastopu edino ljudstvu škodovala. Govornik je označil tudi delovanje prvaka Roškarja in pojasnil potem program našega kandidata, vrlega posestnika Girstmayr iz Leitersberga. Med Linhartovim govorom se je poljubilo nekemu zagriženemu neumne medklice delati. Zborovalci bi tega rogovileža kmalu naglali. Ali ko mu je Linhart z nepobitnimi dokazi vso oholost in brezvestnost prvakov razjasnil, obmolknil je sam in se celo pozneje ni upal govoriti ter proti našemu kandidatu glasovati. Zborovalci so Linhartovemu govoru živahno odobraval in mu ploskali. Z velikim navdušenjem je bila potem ednoglasno kandidatura g. Franca Girstmayr sprejeta. Vsi zbrani moške so izjavili, da bodo z vsemi močmi nato delovali, da izgine Roškar iz površja in da pride v državni zbor pravi kmetijski zastopnik Girstmayr. Na shodu se je potem zaupnike za posamezne občine izvolilo. Le naprej vkljub gonji naših besnih nasprotnikov! Kmet za kmeta! Na dan volitve ne sme nikdo izostati. Vsak resni mož oddal bode svoj glas za kmetškega kandidata Girstmayr!

* * *

Volilni okraj število 25

Maribor (desni breg), Slovenska Bistrica, Konjice voli:

Ludvik Kresnik

posestnik
Črešnjevce.

* * *

Volilni okraj število 26

Ptuj-Ormož voli:

Josef Ornig

okrajni načelnik
Ptuj.

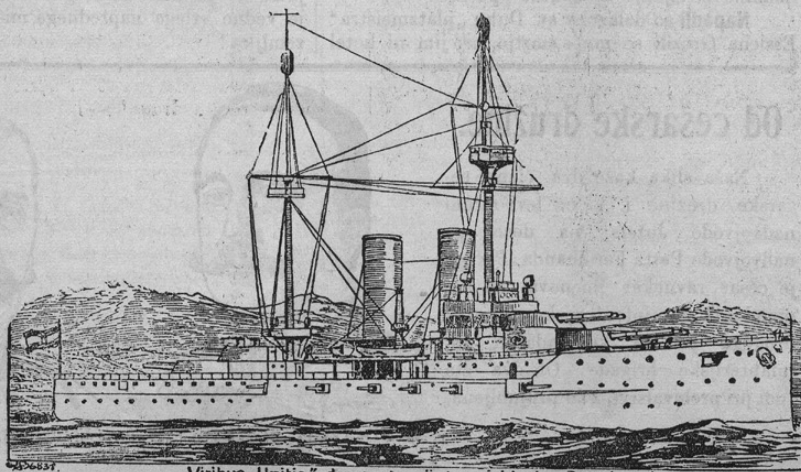
Dr. M. Ploj je torej oficijelno izjavil, da ne bode več kandidiral. S tem se je nekaj zgodilo, kar je vsa politična zrela javnost že davno pričakovala. Neposredni vzroki tega Plojevega odstopa sicer še niso pojasnjeni, ali gotovo je sam uvidel, da bi mu v volilnem boju tudi vse delovanje njegovih pravih in navidezni prijateljev nič več ne pomagalo. Časi za Ploja in za „plojaško“ politiko so pač minuli. Morda bode hofrat Ploj poskusil, v kakšnem drugem volilnem okraju na površje priti. Morda ima še vedno upanje, da se spočije v ministerskem fotelju. Za nas je njegov odstop v tem hipu glavna stvar. Ploja kot poslanca ni več, to je danes važno dejstvo! In vprašanje je, kdo mu hoče biti naslednik. Najbritejše bi bilo za Ploja, ako postane njegov naslednik en Brenčič. Pa tudi to ni izključeno. Ob pravi priliki izpregovorimo jasno besedo o Ploju in njegovi dobi. Za danes smo hoteli volilcem ptujsko-ormoškega okraja le naznaniti, da dr. Ploj ne kandidira več za poslanca.

„Ga že imajo!“ Dolgo so ga iskali, pobožni slovenski klerikalci, ki doslej na noben način niso mogli pravega vpliva v ptujskem okraju dobiti. Iskali so in iskali. V deželni zbor so bili poslali Ozmea in Meskota, ki sta gotovo obadva Božjega usmiljenja vredna. Ali za državni zbor niso mogli pravega kandidata dobiti. L. 1907 so klerikalci kandidirali hofrata Ploja in ta je tudi s pomočjo njih procesij postal državni poslanec. Ali Ploj ni hotel poljubovati dr. Koroščevo peto in zato so ga pričeli ravno tisti proklinjati, kateri so ga pred 4 leti v deveta nebesa dvigovali. So pač čudna pota Božje previdnosti. Sicer pa hočejo zdaj prvaški klerikalci ptujsko-ormoškemu volilnemu okraju lastnega, do kosti črnega poslanca vsiliti. In pričeli so iskati. Črnuhi dobro vedo, da naši kmetje političnega duhovnika ne marajo; ravno tako pa ne marajo kakega političnega „poštenjaka“ à la dr. Verstovšek ali pa advokata à la dr. Benkoviča. In zato so si izbrali izmed neumnejšimi prvaki — Miho Brenčiča iz Spuhlja. Tega Brenčiča, ki je doslej poslušal, kako trava raste in planke žvižgajo, hočejo klerikalci ptujsko-ormoškimi kmetom za poslance vsiliti. Pravzaprav je to velikanska predrznost. Kajti kdo in kaj je ta Brenčič? Vsa ta Brenčičeva družina je kmetom znana kot družina bahačev. Bogata je postala ta Brenčičeva družina pri okrajnih računih za lesene mostove in vbogi kmetje so ji s svojimi krvavimi davki bogastvo skupaj znosili. Pri nesli bomo v kratkem natančne račune, kaj in koliko so Brenčiči pri okrajnem zastopu začasa prvaškega gospodarstva zaslužili. In tega Brenčiča naj bi kmetje izvolili? Ovca naj bi mesarja za poslance izvolila? Nikdar ne! Brenčič naj bode vsaj toliko pameten, da odstopi sam, predno se osmeši. . . .

Dr. Korošec straši po dravskem polju. Ta vsiljivi kaplan, ki je že davno na svoj duhovniški posel pozabil, hoče vsled Plojevega odstopa v kalnem ribe loviti. Te dni enkrat priromal je ta črnosuknje v Sv. Marko in obdržal tam shod, na katerem se mu je pa slabo godilo.

Avstrija na morju.

Dne 24. junija izpustili bodejo v Trstu največjo avstrijsko vojno barko v morje. Tudi cesar Franc Jožef I. sam se bode te slavnosti udeležil. Novi „dreadnought“ katerega sliko prinašamo, je velikanska barka z imenom „Viribus unitis“. Parnik ima 26.000 konjskih močij in izrine 21.000 ton vode. Kanoni so večini 30-5 cm in 7 cm veliki. Napravljeni so kanoni v „turmih“. Barka je ednaka velikanski in nepremagljivi trdnjavi.

„Viribus Unitis“ der erste österreichische Dreadnought.